

KINH ĐẠI BÁT-NHÃ BA-LA-MẬT-ĐA

QUYỂN 585

Phẩm TỊNH GIỚI BA-LA-MẬT-ĐA (2)

Bấy giờ, Xá-lợi Tử lại nói Mãn Từ Tử:

–Nếu các Bồ-tát tu hành Tịnh giới ba-la-mật-đa thấy có một ít pháp gọi là tác giả. Nên biết tuy trụ ở trong pháp Bồ-tát nhưng gọi là xả bỏ các pháp Bồ-tát. Đây là Bồ-tát tác ý phi lý. Nếu khởi tác ý phi lý như vậy, nên biết gọi là Bồ-tát phạm giới.

Mãn Từ Tử liền hỏi Cụ thọ Xá-lợi Tử:

–Nếu các Bồ-tát không thấy có một ít pháp gọi là tác giả. Các Bồ-tát này thọ trì Tịnh giới ba-la-mật-đa không có sự vi phạm. Vậy pháp gì đối với Tịnh giới ba-la-mật-đa của Bồ-tát này là lợi ích là tổn giảm?

Xá-lợi Tử đáp:

–Không có pháp nào đối với Tịnh giới ba-la-mật-đa của Bồ-tát này là có lợi ích hay tổn giảm. Nếu thấy một ít pháp đối với Tịnh giới ba-la-mật-đa này là lợi ích là tổn giảm, nên biết là Bồ-tát chấp giữ tịnh giới. Nếu các Bồ-tát thấy có một ít pháp đối với Tịnh giới ba-la-mật-đa này cho là lợi ích là tổn giảm, thì các Bồ-tát này không hộ trì được Tịnh giới ba-la-mật-đa của Bồ-tát. Nếu các Bồ-tát không thấy có ít pháp gọi là tác giả, thì các Bồ-tát này hộ trì đúng Tịnh giới ba-la-mật-đa của Bồ-tát. Nếu các Bồ-tát thọ trì tịnh giới, hồi hướng cầu đến trí Nhất thiết trí, mới gọi là Tịnh giới ba-la-mật-đa. Nếu các Bồ-tát thọ trì tịnh giới mà không hồi hướng cầu đến trí Nhất thiết trí, nên biết giới này tuy được gọi là giới nhưng chẳng phải Tịnh giới ba-la-mật-đa, hoặc cầu quả Nhị thừa thế gian.

Lại nữa Mãn Từ Tử, nếu các Bồ-tát tùy theo sự hành bố thí, đều dùng đại Bi làm đầu, thường phát khởi tâm, tùy thuận hồi hướng

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

tương ứng với trí Nhất thiết trí. Nên biết đây gọi là đầy đủ giới Bồ-tát.

Lại nữa Mãn Từ Tử, nếu các Bồ-tát tùy theo sự hộ trì giới, đều dùng đại Bi làm đầu, thường phát khởi tâm, tùy thuận hồi hướng tương ứng với trí Nhất thiết trí. Nên biết đây gọi là đầy đủ giới Bồ-tát.

Lại nữa Mãn Từ Tử, nếu các Bồ-tát đối với các hữu tình hoặc bị đánh, hoặc mắng, hoặc phỉ báng, lăng nhục, khinh chê các việc, tùy theo đó mà tu hành an nhẫn đều dùng đại Bi làm đầu, thường phát khởi tâm, tùy thuận hồi hướng tương ứng với trí Nhất thiết trí. Nên biết đây gọi là đầy đủ giới Bồ-tát.

Lại nữa Mãn Từ Tử, nếu các Bồ-tát vì muốn cứu vớt tất cả hữu tình thoát khỏi các khổ não sinh tử nơi đường ác, thường hành tinh tấn, đều dùng đại Bi làm đầu, thường phát khởi tâm, tùy thuận hồi hướng tương ứng với trí Nhất thiết trí. Nên biết đây gọi là đầy đủ giới Bồ-tát.

Lại nữa Mãn Từ Tử, nếu các Bồ-tát tu tĩnh lự lại suy nghĩ: “Ta phải phát khởi tĩnh lự thù thắng, do đấy phát khởi thần thông thù thắng, biết tâm hành sai khác của các hữu tình, nên thuyết giảng trao truyền pháp, làm cho họ thoát các khổ sinh tử nơi đường ác. Lại vì điều hòa phiền não thân tâm, làm phước điền thanh tịnh cho loài hữu tình, kham nhận, phát trí Nhất thiết trí.” Suy nghĩ như vậy nên tu tĩnh lự, tất cả đều dùng đại Bi làm đầu, thường phát khởi tâm, tùy thuận hồi hướng tương ứng với trí Nhất thiết trí. Nên biết đây gọi là đầy đủ giới Bồ-tát.

Lại nữa Mãn Từ Tử, nếu các Bồ-tát tùy theo sự tu hành trí tuệ vi diệu thậm thâm đều vì đối với pháp mà xa lìa điên đảo, được các thiện xảo, nghĩa là uẩn thiện xảo, giới thiện xảo, xứ thiện xảo, đế thiện xảo, duyên khởi thiện xảo, chỗ đứng, chỗ sai thiện xảo.

Thế nào gọi là thiện xảo đối với uẩn?

Nghĩa là các Bồ-tát như thật rõ biết các tự tướng có bao nhiêu sắc uẩn như thật rõ biết các tự tướng có bao nhiêu thọ, tưởng, hành, thức uẩn. Như vậy gọi là thiện xảo đối với uẩn.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết các tự tướng có bao nhiêu sắc uẩn đều chẳng thể nắm bắt được, như thật rõ biết các tự tướng có bao nhiêu thọ, tưởng, hành, thức uẩn đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với uẩn.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết các cộng tướng có bao nhiêu sắc uẩn, như thật rõ biết các cộng tướng có bao nhiêu thọ, tưởng, hành, thức uẩn. Như vậy gọi là thiện xảo đối với uẩn.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết các cộng tướng có bao nhiêu sắc uẩn đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ các cộng tướng có bao nhiêu thọ, tưởng, hành, thức uẩn đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với uẩn.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu sắc uẩn hoặc thường, hoặc vô thường đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu thọ, tưởng, hành, thức uẩn hoặc thường, hoặc vô thường đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với uẩn.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu sắc uẩn hoặc lạc, hoặc khổ đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu thọ, tưởng, hành, thức uẩn hoặc lạc, hoặc khổ đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với uẩn.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu sắc uẩn hoặc ngã, hoặc vô ngã đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu thọ, tưởng, hành, thức uẩn hoặc ngã, hoặc vô ngã đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với uẩn.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu sắc uẩn hoặc tịnh, hoặc bất tịnh đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu thọ, tưởng, hành, thức uẩn hoặc tịnh, hoặc bất tịnh đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với uẩn.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu sắc uẩn hoặc không, hoặc chẳng không đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu thọ, tưởng, hành, thức uẩn hoặc không, hoặc chẳng không đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với uẩn.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu sắc uẩn hoặc có tướng, hoặc không tướng đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu thọ, tưởng, hành, thức uẩn hoặc có tướng, hoặc không tướng đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với uẩn.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu sắc uẩn hoặc hữu nguyện, hoặc vô nguyện đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu thọ, tưởng, hành, thức uẩn hoặc hữu nguyện, hoặc vô nguyện đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với uẩn.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu sắc uẩn hoặc tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu thọ, tưởng, hành, thức uẩn hoặc tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với uẩn.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu sắc uẩn hoặc xa lìa, hoặc không xa lìa đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu thọ, tưởng, hành, thức uẩn hoặc xa lìa, hoặc không xa lìa đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với uẩn.

Thế nào gọi là thiện xảo đối với giới?

Nghĩa là các Bồ-tát như thật rõ biết các tự tướng có bao nhiêu nhãn giới. Như thật biết rõ các tự tướng có bao nhiêu nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý giới. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết các tự tướng có bao nhiêu nhãn giới đều chẳng thể nắm bắt được, như thật rõ biết các tự tướng có bao nhiêu nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý giới đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết các cộng tướng có bao nhiêu nhãn giới, như thật rõ biết các cộng tướng có bao nhiêu nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý giới. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết các cộng tướng có bao nhiêu nhãn giới đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ các

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

cộng tướng có bao nhiêu nhĩ, tử, thiệt, thân, ý giới đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu nhãn giới hoặc thường, hoặc vô thường đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu nhĩ, tử, thiệt, thân, ý giới hoặc thường, hoặc vô thường đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu nhãn giới hoặc lạc, hoặc khổ đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu nhĩ, tử, thiệt, thân, ý giới hoặc lạc, hoặc khổ đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu nhãn giới hoặc ngã, hoặc vô ngã đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu nhĩ, tử, thiệt, thân, ý giới hoặc ngã, hoặc vô ngã đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu nhãn giới hoặc tịnh, hoặc bất tịnh đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu nhĩ, tử, thiệt, thân, ý giới hoặc tịnh, hoặc bất tịnh đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu nhãn giới hoặc không, hoặc chẳng không đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu nhĩ, tử, thiệt, thân, ý giới hoặc không, hoặc chẳng không đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu nhãn giới hoặc có tướng, hoặc không tướng đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu nhĩ, tử, thiệt, thân, ý giới hoặc có tướng, hoặc không tướng đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu nhãn giới hoặc hữu nguyện, hoặc vô nguyện đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu nhĩ, tử, thiệt, thân, ý giới hoặc hữu nguyện, hoặc vô nguyện đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu nhãn giới hoặc tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý giới hoặc tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu nhãn giới hoặc xa lìa, hoặc không xa lìa đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý giới hoặc xa lìa, hoặc không xa lìa đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết các tự tướng có bao nhiêu sắc giới. Như thật biết rõ các tự tướng có bao nhiêu thanh, hương, vị, xúc, pháp giới. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết các tự tướng có bao nhiêu sắc giới đều chẳng thể nắm bắt được, như thật rõ biết các tự tướng có bao nhiêu thanh, hương, vị, xúc, pháp giới đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết các cộng tướng có bao nhiêu sắc giới, như thật rõ biết các cộng tướng có bao nhiêu thanh, hương, vị, xúc, pháp giới. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết các cộng tướng có bao nhiêu sắc giới đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ các cộng tướng có bao nhiêu thanh, hương, vị, xúc, pháp giới đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu sắc giới hoặc thường, hoặc vô thường đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu thanh, hương, vị, xúc, pháp giới hoặc thường, hoặc vô thường đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu sắc giới hoặc lạc, hoặc khổ đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu thanh, hương, vị, xúc, pháp giới hoặc lạc, hoặc khổ đều chẳng

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu sắc giới hoặc ngã, hoặc vô ngã đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu thanh, hương, vị, xúc, pháp giới hoặc ngã, hoặc vô ngã đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu sắc giới hoặc tịnh, hoặc bất tịnh đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu thanh, hương, vị, xúc, pháp giới hoặc tịnh, hoặc bất tịnh đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu sắc giới hoặc không, hoặc chẳng không đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu thanh, hương, vị, xúc, pháp giới hoặc không, hoặc chẳng không đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu sắc giới hoặc có tướng, hoặc không tướng đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu thanh, hương, vị, xúc, pháp giới hoặc có tướng, hoặc không tướng đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu sắc giới hoặc hữu nguyện, hoặc vô nguyện đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu thanh, hương, vị, xúc, pháp giới hoặc hữu nguyện, hoặc vô nguyện đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu sắc giới hoặc tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu thanh, hương, vị, xúc, pháp giới hoặc tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu sắc giới hoặc xa lìa, hoặc không xa lìa đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu thanh, hương, vị, xúc, pháp giới hoặc xa lìa, hoặc không xa lìa đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo

đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết các tự tướng có bao nhiêu nhân thức giới. Như thật biết rõ các tự tướng có bao nhiêu nhĩ, tử, thiệt, thân, ý thức giới. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết các tự tướng có bao nhiêu nhân thức giới đều chẳng thể nắm bắt được, như thật rõ biết các tự tướng có bao nhiêu nhĩ, tử, thiệt, thân, ý thức giới đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết các cộng tướng có bao nhiêu nhân thức giới, như thật rõ biết các cộng tướng có bao nhiêu nhĩ, tử, thiệt, thân, ý thức giới. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết các cộng tướng có bao nhiêu nhân thức giới đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ các cộng tướng có bao nhiêu nhĩ, tử, thiệt, thân, ý thức giới đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu nhân thức giới hoặc thường, hoặc vô thường đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu nhĩ, tử, thiệt, thân, ý thức giới hoặc thường, hoặc vô thường đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu nhân thức giới hoặc lạc, hoặc khổ đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu nhĩ, tử, thiệt, thân, ý thức giới hoặc lạc, hoặc khổ đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu nhân thức giới hoặc ngã, hoặc vô ngã đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu nhĩ, tử, thiệt, thân, ý thức giới hoặc ngã, hoặc vô ngã đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu nhân thức giới hoặc tịnh, hoặc bất tịnh đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu nhĩ, tử, thiệt, thân, ý thức giới hoặc tịnh, hoặc bất tịnh đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu nhân thức giới hoặc không, hoặc chẳng không đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý thức giới hoặc không, hoặc chẳng không đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu nhân thức giới hoặc có tướng, hoặc không tướng đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý thức giới hoặc có tướng, hoặc không tướng đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu nhân thức giới hoặc hữu nguyện, hoặc vô nguyện đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý thức giới hoặc hữu nguyện, hoặc vô nguyện đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu nhân thức giới hoặc tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý thức giới hoặc tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu nhân thức giới hoặc xa lìa, hoặc không xa lìa đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý thức giới hoặc xa lìa, hoặc không xa lìa đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết các tự tướng có bao nhiêu nhân xúc. Như thật biết rõ các tự tướng có bao nhiêu nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xúc. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết các tự tướng có bao nhiêu nhân xúc đều chẳng thể nắm bắt được, như thật rõ biết các tự tướng có bao nhiêu nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xúc đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết các cộng tướng có bao nhiêu nhãn xúc, như thật rõ biết các cộng tướng có bao nhiêu nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xúc. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết các cộng tướng có bao nhiêu nhãn xúc đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ các cộng tướng có bao nhiêu nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xúc đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu nhãn xúc hoặc thường, hoặc vô thường đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xúc hoặc thường, hoặc vô thường đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu nhãn xúc hoặc lạc, hoặc khổ đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xúc hoặc lạc, hoặc khổ đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu nhãn xúc hoặc ngã, hoặc vô ngã đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xúc hoặc ngã, hoặc vô ngã đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu nhãn xúc hoặc tịnh, hoặc bất tịnh đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xúc hoặc tịnh, hoặc bất tịnh đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu nhãn xúc hoặc không, hoặc chẳng không đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xúc hoặc không, hoặc chẳng không đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu nhãn xúc hoặc có tướng, hoặc không tướng đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xúc hoặc có tướng, hoặc không tướng đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu nhãn xúc hoặc hữu nguyện, hoặc vô nguyện đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xúc hoặc hữu nguyện, hoặc vô nguyện đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu nhãn xúc hoặc tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xúc hoặc tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu nhãn xúc hoặc xa lìa, hoặc không xa lìa đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xúc hoặc xa lìa, hoặc không xa lìa đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết các tự tướng có bao nhiêu các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra. Như thật biết rõ các tự tướng có bao nhiêu các thọ do nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xúc làm duyên sinh ra. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết các tự tướng có bao nhiêu các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra đều chẳng thể nắm bắt được, như thật rõ biết các tự tướng có bao nhiêu các thọ do nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xúc làm duyên sinh ra đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết các cộng tướng có bao nhiêu các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra, như thật rõ biết các cộng tướng có bao nhiêu các thọ do nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xúc làm duyên sinh ra. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết các cộng tướng có bao nhiêu các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ các cộng tướng có bao nhiêu các thọ do nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xúc làm duyên sinh ra đều chẳng thể nắm bắt được.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra hoặc thường, hoặc vô thường đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu các thọ do nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xúc làm duyên sinh ra hoặc thường, hoặc vô thường đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra hoặc lạc, hoặc khổ đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu các thọ do nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xúc làm duyên sinh ra hoặc lạc, hoặc khổ đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra hoặc ngã, hoặc vô ngã đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu các thọ do nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xúc làm duyên sinh ra hoặc ngã, hoặc vô ngã đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra hoặc tịnh, hoặc bất tịnh đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu các thọ do nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xúc làm duyên sinh ra hoặc tịnh, hoặc bất tịnh đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra hoặc không, hoặc chẳng không đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu các thọ do nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xúc làm duyên sinh ra hoặc không, hoặc chẳng không đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra hoặc có tướng, hoặc không tướng đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu các thọ do nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xúc làm duyên sinh ra hoặc có tướng, hoặc không tướng đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra hoặc hữu nguyện, hoặc vô nguyện đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu các thọ do nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xúc làm duyên sinh ra hoặc hữu nguyện, hoặc vô nguyện đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra hoặc tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu các thọ do nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xúc làm duyên sinh ra hoặc tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra hoặc xa lìa, hoặc không xa lìa đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu các thọ do nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xúc làm duyên sinh ra hoặc xa lìa, hoặc không xa lìa đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết các tự tướng có bao nhiêu địa giới. Như thật biết rõ các tự tướng có bao nhiêu thủy, hỏa, phong, không giới. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết các tự tướng có bao nhiêu địa giới đều chẳng thể nắm bắt được, như thật rõ biết các tự tướng có bao nhiêu thủy, hỏa, phong, không giới đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết các cộng tướng có bao nhiêu địa giới, như thật rõ biết các cộng tướng có bao nhiêu thủy, hỏa, phong, không giới. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết các cộng tướng có bao nhiêu địa giới đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ các cộng tướng có bao nhiêu thủy, hỏa, phong, không giới đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu địa giới hoặc thường, hoặc vô thường đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

rõ có bao nhiêu thủy, hỏa, phong, không giới hoặc thường, hoặc vô thường đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu địa giới hoặc lạc, hoặc khổ đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu thủy, hỏa, phong, không giới hoặc lạc, hoặc khổ đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu địa giới hoặc ngã, hoặc vô ngã đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu thủy, hỏa, phong, không giới hoặc ngã, hoặc vô ngã đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu địa giới hoặc tịnh, hoặc bất tịnh đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu thủy, hỏa, phong, không giới hoặc tịnh, hoặc bất tịnh đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu địa giới hoặc không, hoặc chẳng không đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu thủy, hỏa, phong, không giới hoặc không, hoặc chẳng không đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu địa giới hoặc có tướng, hoặc không tướng đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu thủy, hỏa, phong, không giới hoặc có tướng, hoặc không tướng đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu địa giới hoặc hữu nguyện, hoặc vô nguyện đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu thủy, hỏa, phong, không giới hoặc hữu nguyện, hoặc vô nguyện đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu địa giới hoặc tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu thủy, hỏa, phong, không giới hoặc tịch tĩnh,

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

hoặc chẳng tịch tĩnh đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu địa giới hoặc xa lìa, hoặc không xa lìa đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu thủy, hỏa, phong, không giới hoặc xa lìa, hoặc không xa lìa đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với giới.

Thế nào gọi là thiện xảo đối với xứ?

Nghĩa là các Bồ-tát như thật rõ biết các tự tướng có bao nhiêu nhãn xứ. Như thật biết rõ các tự tướng có bao nhiêu nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ. Như vậy gọi là thiện xảo đối với xứ.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết các tự tướng có bao nhiêu nhãn xứ đều chẳng thể nắm bắt được, như thật rõ biết các tự tướng có bao nhiêu nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với xứ.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết các cộng tướng có bao nhiêu nhãn xứ, như thật rõ biết các cộng tướng có bao nhiêu nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ. Như vậy gọi là thiện xảo đối với xứ.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết các cộng tướng có bao nhiêu nhãn xứ đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ các cộng tướng có bao nhiêu nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với xứ.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu nhãn xứ hoặc thường, hoặc vô thường đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ hoặc thường, hoặc vô thường đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với xứ.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu nhãn xứ hoặc lạc, hoặc khổ đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ hoặc lạc, hoặc khổ đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với xứ.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu nhãn xứ hoặc ngã, hoặc vô ngã đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

bao nhiêu nhĩ, tử, thiệt, thân, ý xứ hoặc ngã, hoặc vô ngã đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với xứ.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu nhãn giới hoặc tịnh, hoặc bất tịnh đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu nhĩ, tử, thiệt, thân, ý xứ hoặc tịnh, hoặc bất tịnh đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với xứ.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu nhân xứ hoặc không, hoặc chẳng không đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu nhĩ, tử, thiệt, thân, ý xứ hoặc không, hoặc chẳng không đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với xứ.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu nhân xứ hoặc có tướng, hoặc không tướng đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu nhĩ, tử, thiệt, thân, ý xứ hoặc có tướng, hoặc không tướng đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với xứ.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu nhân xứ hoặc hữu nguyện, hoặc vô nguyện đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu nhĩ, tử, thiệt, thân, ý xứ hoặc hữu nguyện, hoặc vô nguyện đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với xứ.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu nhân xứ hoặc tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu nhĩ, tử, thiệt, thân, ý xứ hoặc tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với xứ.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu nhân xứ hoặc xa lìa, hoặc không xa lìa đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu nhĩ, tử, thiệt, thân, ý xứ hoặc xa lìa, hoặc không xa lìa đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với xứ.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết các tự tướng có bao nhiêu sắc xứ. Như thật biết rõ các tự tướng có bao nhiêu thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ. Như vậy gọi là thiện xảo đối với xứ.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết các tự tướng có bao nhiêu sắc xứ đều chẳng thể nắm bắt được, như thật rõ biết các tự tướng có bao nhiêu thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với xứ.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết các cộng tướng có bao nhiêu sắc xứ, như thật rõ biết các cộng tướng có bao nhiêu thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ. Như vậy gọi là thiện xảo đối với xứ.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết các cộng tướng có bao nhiêu sắc xứ đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật rõ biết các cộng tướng có bao nhiêu thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với xứ.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu sắc xứ hoặc thường, hoặc vô thường đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật rõ biết có bao nhiêu thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ hoặc thường, hoặc vô thường đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với xứ.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu sắc xứ hoặc lạc, hoặc khổ đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật rõ biết có bao nhiêu thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ hoặc lạc, hoặc khổ đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với xứ.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu sắc xứ hoặc ngã, hoặc vô ngã đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật rõ biết có bao nhiêu thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ hoặc ngã, hoặc vô ngã đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với xứ.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu sắc giới hoặc tịnh, hoặc bất tịnh đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật rõ biết có bao nhiêu thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ hoặc tịnh, hoặc bất tịnh đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với xứ.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu sắc xứ hoặc không, hoặc chẳng không đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật rõ biết có bao nhiêu thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ hoặc không, hoặc chẳng không đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với xứ.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu sắc xứ hoặc có tướng, hoặc không tướng đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ hoặc có tướng, hoặc không tướng đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với xứ.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu sắc xứ hoặc hữu nguyện, hoặc vô nguyện đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ hoặc hữu nguyện, hoặc vô nguyện đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với xứ.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu sắc xứ hoặc tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ hoặc tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với xứ.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu sắc xứ hoặc xa lìa, hoặc không xa lìa đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ hoặc xa lìa, hoặc không xa lìa đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với xứ.

Thế nào thiện xảo đối với đế?

Nghĩa là các Bồ-tát như thật rõ biết các tự tướng có bao nhiêu Thánh đế khổ. Như thật biết rõ các tự tướng có bao nhiêu Thánh đế tập, diệt, đạo. Như vậy, gọi là thiện xảo đối với đế.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết các tự tướng có bao nhiêu Thánh đế khổ đều chẳng thể nắm bắt được, như thật rõ biết các tự tướng có bao nhiêu Thánh đế tập, diệt, đạo đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với đế.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết các cộng tướng có bao nhiêu Thánh đế khổ, như thật rõ biết các cộng tướng có bao nhiêu Thánh đế tập, diệt, đạo. Như vậy gọi là thiện xảo đối với đế.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết các cộng tướng có bao nhiêu Thánh đế khổ đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

các cộng tướng có bao nhiêu Thánh đế tập, diệt, đạo đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với đế.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu Thánh đế khổ hoặc thường, hoặc vô thường đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu Thánh đế tập, diệt, đạo hoặc thường, hoặc vô thường đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với đế.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu Thánh đế khổ hoặc lạc, hoặc khổ đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu Thánh đế tập, diệt, đạo hoặc lạc, hoặc khổ đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với đế.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu Thánh đế khổ hoặc ngã, hoặc vô ngã đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu Thánh đế tập, diệt, đạo hoặc ngã, hoặc vô ngã đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với đế.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu Thánh đế khổ hoặc tịnh, hoặc bất tịnh đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu Thánh đế tập, diệt, đạo hoặc tịnh, hoặc bất tịnh đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với đế.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu Thánh đế khổ hoặc không, hoặc chẳng không đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu Thánh đế tập, diệt, đạo hoặc không, hoặc chẳng không đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với đế.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu Thánh đế khổ hoặc có tướng, hoặc không tướng đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu Thánh đế tập, diệt, đạo hoặc có tướng, hoặc không tướng đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với đế.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu Thánh đế khổ hoặc hữu nguyện, hoặc vô nguyện đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu Thánh đế tập, diệt, đạo hoặc hữu nguyện, hoặc vô nguyện đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

xảo đối với đế.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu Thánh đế khổ hoặc tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu Thánh đế tập, diệt, đạo hoặc tịch tĩnh, hoặc chẳng tịch tĩnh đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với đế.

Lại nữa, các Bồ-tát như thật rõ biết có bao nhiêu Thánh đế khổ hoặc xa lìa, hoặc không xa lìa đều chẳng thể nắm bắt được. Như thật biết rõ có bao nhiêu Thánh đế tập, diệt, đạo hoặc xa lìa, hoặc không xa lìa đều chẳng thể nắm bắt được. Như vậy gọi là thiện xảo đối với đế.

